

Saaledes staaer Sagen, medens Strejkevarslet løber. Den ene Part *tror*, at han har Lov til at strejke; hvis han var klar paa, at han ikke havde Lov dertil, vilde han maaske slet ikke en Gang have Lyst dertil. Den anden Part *tror*, at her er et flagrant Retsbrud; og i Mangel af andet Vaaben tænker han endog i sin Forargelse paa at trække den store Lock-out frem. Er denne Situation ikke ganske urimelig? Vilde det ikke være det naturligste, om der var en Ret, en Domstol eller et Fortolkingsraad, som Partierne kunne henvende sig til, *inden* Strejken udbrød, for hos denne at faa konstateret, om Strejken er lovlig eller ikke. Arbejdsgiverne maatte straks efter at have modtaget Strejkevarslet kunne indklage Organisationen for denne Ret for at faa konstateret, at Strejken var ulovlig. Og Arbejderorganisationerne maatte, naar Arbejdsgiverne protesterede mod Strejken og erklærede den for ulovlig, kunne indklage den for samme Ret for, før Strejken udbrød, at faa konstateret, at Strejken var lovlig.

En saadan Domstol vilde efterhaanden ved sine Kendelser skaffe Klarhed over mange Spørgsmaal angaaende Lovligheden eller Ulovligheden af Arbejdsstandsningerne, en Klarhed, som Overenskomsterne mangler. Jeg søgte saaledes forleden Dag Oplysning i en Tarif om, hvorvidt Arbejdsgiveren var forpligtet til at betale efter Tariffen, naar han beskæftigede uorganiserede Arbejdere; men jeg fandt intet Svar derpaa i Tariffen, og det uagtet det sikkert er et Spørgsmaal, som kan give Anledning til mange Uroligheder. Her vilde et Organ til at fastslaa bestemte Principper og Fortolkninger kunne gøre god Nytte.

En saadan Domstol kunde ogsaa bidrage til at skaffe Forlig i mange Sager, naar de, forinden Strejken udbryder, saasnart Strejkevarslet blot er givet, bragtes ind for Domstolen.

Og en saadan Ordning vilde endelig forringe til et Minimum Risikoen ved at indgaa den Garanti, som jeg har taget Ordet for. Organisationen vilde jo saa i Forvejen kunne sikre sig, at den Arbejdsstandsning, som de paatænkte, var lovlig.

Lad mig tage et andet Eksempel: Arbejderne nedlægge pludselig Arbejdet; efter deres Sigende, fordi det ledes paa en for dem livsfarlig Maade; de mener, der mangler fornøden Afstivning af Mur eller Jordmasser, eller Løbebroerne ere af for skørt Materiale, eller de mener, at Arbejdet er af saa farlig Natur, at det ikke gaar an at lade det lede af den paagældende Formand, som maaske er forfalden til Drik.

Arbejdsgiveren anser det hele for Vrøvl, maaske et maskeret Forsøg paa midt i Lønperioden at faa Lønnen højere op, og han er heldig nok til at overbevise sin Organisation om, at det hele er Vrøvl og udelukkende Stridbarhed fra Arbejdernes Side. Arbejdsgiverne erklære Septemberforliget brudt paa Grund af den uvarslede Strejke, og de bebuder som Modtræk Lock-out, maaske en udvidet Lock-out.

Hertil bemærker Arbejderne, at der ganske vist efter Septemberforliget skal gives Varsel til en Strejke, men at denne Bestemmelse dog ikke kan gælde, naar det er Liv og Lemmer om at gøre at faa Arbejdet standset.

Og heri har Arbejderne jo Ret; hvis det virkelig forholdt sig, som de mente, at Arbejdet paa Grund af Forsømmelser *var* livsfarligt, saa vilde deres Arbejdsnedlæggelse ikke være overenskomststridig. Derimod vilde en Lock-out for at fremtvinge Genoptagelsen af Arbejdet være ulovlig, thi det er en selvfølgelig Forudsætning for Overenskomsten — det er en af de Ting, der ikke staaer i Overenskomsterne, men som ligger i dem — at Arbejdet skal ledes paa en for Liv og Lemmer forsvarlig Maade; og hvis Arbejdsgiverne vil lock-oute for at fremtvinge, at der arbejdes, uagtet Arbejdet ledes ufor-svarligt, saa handler de formentlig overenskomststridigt.

Men er det nu ikke urimeligt, at der ikke er nogen sikker Vej for at faa Sager opklaret, *forinden* Lock-ouden træder i Kraft. Ja, i det her nævnte Tilfælde vilde ganske